

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstinget. № 35.

Femte Session.

32te Møde.

Mandagen den 28de November.

(Fors.)

Formanden: Den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (Vestfely) har foreslaaet, at der skulde nedsættes et Udvalg i Sagen. Den ærede Landstingsmand har Ordet.

Vestfely: I de Ord, jeg for yttrede, troer jeg at have henledet Opmærksomheden paa det, som for Alle maa være det ønskeligste, nemlig at opnaae Genstemmighed. Der er vel sagt: ja, om vi end ikke opnaae Genstemmighed ved at gaae tilbage til Regjeringens oprindelige Forslag, undgaae vi dog al videre Discussion. Det indrømmer jeg; men jeg sætter mere Pris paa, at den Indtægt, som skal tillægges Thronfølgeren, gives af den hele Rigsdag, uden at en eneste Stemme er derimod, end paa nu at undgaae Discussion, fordi man oprindelig er gaaet en urigtig Vej. Herved mener jeg, at det havde været Regjeringens Sag at sørge for, at det Forslag, som blev forelagt Rigsdagen, var blevet antaget uden Discussion (Munterhed). Ja, det vil maaskee forekomme de Herrer noget forunderligt, at jeg fremsætter en saadan Sætning (ja!); men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det er Noget, som er ganske almindeligt i et Land, fra hvilket vi dog maaskee kunne lære Noget med Hensyn til, hvorledes slige delicate Sager bør behandles, nemlig England, at, naar der en saadan Sag fremkommer, Regjeringen da i Forveien er bleven enig med nogle af de meest indflydelsesrige Medlemmer i Forsamlingen, om hvilke man veed, at de jævnlig ere af en anden Mening end Regjeringen; dette er den almindelige Maade; jeg indrømmer, at der kan forekomme Undtagelser derfra. Naar da

Regjeringen indbringer sit Forslag, reiser En af Oppositionen sig og understøtter det, og dermed gaaer Lovforslaget igjennem. Jeg troer, at dette er en hensigtsmæssig og passende Maade, og at der Intet vilde have været ibeiden for, at vor Regjering kunde have gaaet den samme Vej. Det er muligt, at jeg i saa Henseende tager fejl; men jeg er da i saa Tilfælde ikke ene om at have en urigtig Anskuelse. Jeg mener derfor, at, naar man saaledes er kommen ind paa en urigtig Vej, skal man ikke, for at komme bort fra den, unddrage sig for en Discussion. Efter min Mening vil en saadan rimeligviis ikke engang finde Sted, naar et Udvalg bliver nedsat, og dette kan finde en Redaktion, som kan tilfredsstille de forskellige Meninger. Det er paa Grund af denne min Anskuelse af Sagen, at jeg tillader mig at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg.

Bardenfeth: Da jeg ikke kan dele den ærede Landstingsmands Anskuelser om, at det vilde være Maaden at undgaae Discussion paa, naar man nu nedsatte et Udvalg til at drøfte Sagen, der maaskee vilde gjøre et heelt nyt Forslag, maa jeg anbefale, at Sagen gaaer umiddelbar over til 3die Behandling uden et Udvalgs Nedsættelse.

Thalbitzer: Jeg kan ikke Andet end slutte mig til den ærede sidste Landstingsmand. Jeg troer, at efter den Afstemning, der nu har fundet Sted, vil det ikke være fornødent at nedsætte et Udvalg, ligesom ogsaa, at man, naar man seer hen til den i det andet Thing saa betydelige Minoritet, der har udtalt den samme Anskuelse som dette Things store Majoritet, kan gjøre sig Haab om, at der vistnok vil blive en Overenskomst bragt tilveie, naar Lovforslaget gaaer tilbage til det andet Thing i den Form, hvorunder det nu er vedtaget.